

IVA

JOSÉ CARLOS DÍEZ, economista en cap d'Intermoney

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 11.03.10

Els dos últims anys els governs han fet ús de la política fiscal per suavitzar els danys de la recessió. A priori pot semblar que han fracassat, ja que hem registrat la pitjor recessió en dècades i la taxa d'atur dels països desenvolupats està en màxims des de la dècada dels 80, però si no haguessin recorregut a la política fiscal i no haguessin assumit dèficits públics quantiosos, la situació seria pitjor: moltes empreses i llocs de treball que han sobreviscut haurien caigut.

A Espanya, el Govern va optar el 2008 per abaixar impostos. La devolució dels 400 euros, canvis en les declaracions de l'IVA i baixada del tipus impositiu de l'impost de societats van provocar una pèrdua de recaptació pròxima a 20.000 milions, aproximadament un terç del total de la caiguda d'ingressos fiscals des del 2008. El 2009, veient que la baixada d'impostos es destinava a l'estalvi i no recolzava la recuperació, va optar per plans d'estímul pel costat de la despesa, com el Pla E, que incloïa obres municipals, o el Pla 2000E, per a la compra de cotxes.

La despesa privada de consumidors i empreses ja va entrar en terreny positiu la tardor passada, de manera que ara toca reduir el dèficit públic. S'ha optat per no renovar la devolució dels 400 euros, apujar l'IVA i retallar despesa pública. La mesura dels 400 euros va provocar un augment de l'estalvi de les famílies, de manera que la retirada hauria de reduir l'estalvi i no posar en risc la recuperació del consum. L'opinió pública assumeix que l'Estat s'havia engreixat en excés durant el boom i necessita una cura d'aprimament.

La polèmica se centra en l'IVA. Espanya té un tipus impositiu per sota de la mitjana europea, de manera que la mesura és estructural i la discussió hauria de ser si és precipitat fer-ho aquest estiu. Una vegada anunciada i introduïda en el pressupost, aturar-la no sortiria gratis. Els inversors internacionals, els ulls que tot ho veuen, ho censurarien i podrien pressionar sobre els tipus del nostre deute públic. M'estic referint als petits estalviadors que dipositen els seus diners en fons de pensions i no als especuladors que són solament la part mediàtica en aquests assumptes.